

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXI. De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXI.

De Baptismo.

HOrrenda sunt verba, homo!
quæ legitur: *Eratis, in illo*
tempore, sine Christo, & a-
lieni eratis à conversatione
Israël; & extranei eratis à
pactis promissionis, & si-
ne spe eratis, & sine Deo in
mundo.

Quid tibi, miserrime! miserius;
quid auribus tuis accidere poterat ter-
ribilius? Qui sine Christo est; sine fi-
de est: qui exclusus est à conversatio-
ne Israël; gratiam nescit: qui sine spe
est; solatium non habet: qui sine Deo
est; adiutorem non habet. O abys-
sum

sum infelicitatis! quam quæ mens satis perpendere, quæ lingua satis potest exprimere!

Quot hominum myriades, plusquam Ægyptiacis, in superstitione & abominanda gentilitate, tenebris sunt obvolutæ: quæ & hoc tempore sunt sine Christo, alienatæ à conversatione Israël, extraneæ à pactis promissionis; sine spe, sine Deo in mundo. Habent quidem fortè aliquid, quod Dei nomine indignant: sed, quicquid sibi pingant, quæcunque sibi fingant; non sunt, nisi vel noctium occursacula, bustorum formidamina, sepulchrorum terriculamenta, vel simulachra frivola alia, argentea & aurea, opera manuum humanarum: quæ os habent; sed non loquuntur: oculos; sed non vident; aures; sed non audiunt: nares; sed non odorantur: manus; sed non palpant: pedes; sed non ambulant: nec gutturo suo mutiunt.

O Deos absque Deitate, absque intellectu, absque vita!

Plurimis istis hominum perditissimorum

morum myriadibus & ego eram annumerandus: (par quippe sententia damnare debebat, quos par tenebat culpa:) sed tibi gratiæ, ô Deus æternæ! debentur æternæ: quod separasti me gratis ab illis, cum quibus transgressionis habebam communionem.

Voluisti; ut ex parentibus generarer & nascerer talibus, qui non sederent in tenebris, nec habitarent in regione umbræ mortis: sed ex tenebris essent vocati in admirabile tuum lumen, ad genus electum, ad regale sacerdotium, ad gentem sanctam, ad populum acquisitionis.

O Deus, Deus meus! quæsiuisti me, te nescientem; dedisti mihi, non petenti; aperuisti mihi, non pulsanti. Cùm enim vagiens adhuc essem in linteis madentibus pusio; cùm adhuc à præsepi materno foeterem; cùm non parentum modò meorum, sed meis quoque sordibus, tam naturalibus, quàm spiritualibus, marcescerem: tu tamen hæc omnia nîl veritus, me in peccatis conceptum & calefactum,

230 CONTEMPLATIONES
suscepisti, fovisti, & perpurgasti. De-
duxisti me ad aquas mundas, aquas vi-
vas, aquas salutis: ad consilium Divi-
num: ad lavacrum in verbo regenera-
tionis & renovationis.

Appulisti me, Deus! Deus meus!
ad Baptismum, primam ad regnum
caelorum januam; ad brachia Christi
& oscula: quibus, e gremio parentum,
nos transfert in caelestia; numero e-
lectorum Dei & civitati caelesti inscri-
bit; ac corporis sui membra facit: quae
cum capite unum sint, omnium caele-
stium bonorum participia. Promisi-
sti hoc, Deus! Deus meus! apud Pro-
phetam: *haurietis aquas in
gaudio, de fontibus salutari-
bus. Et: effundam aquas
super sitientem, & fluenta
super aridum: effundam Spi-
ritum meum super sementu-
um; & benedictionem meam
super*

super stirpem tuam: Et germinabunt inter herbas, quasi salices, juxta præterfluentes aquas. Atque iterum: afferent filios suos in ulnis, Et filias suas super humeros portabunt. Cum illis & ego, ô misericordissime Domine! allatus & asportatus, perspersus atque lotus fui: & ad te, velut alis aquilæ, ascendi. Deposui peccatorum senectutem: sumsi gratiæ juventutem. Hoc præstitit mihi Sacramentum hoc cœleste. Bona aquila esse cœpi: quæ, tuâ gratiâ, cœlum petit, terrena fastidit.

Quotiescunque aquam conspicio naturalem; recordari decet aquæ hujus Divinæ: quæ tot in nobis ac tanta effecit. Aqua naturalis lavat & abstergit maculas; extingvit ignem; refrigerat ac temperat sitis ardorem; conjungit res multas ac diversas in unum; quàm profundè descendit; tam altè ascen-

ascendit: aqua Baptismi Divina lepram peccati eluit; iniquitates nostras delet; ac super nivem nos dealbat.

Sunt quidem peccata nostra ut coccinum; quasi nix tamen dealbantur: sunt rubra quasi vermiculus; tamen velut lana albescunt. Aqua Baptismi Divina admirabili ratione & modo extingvit ignem carnalium concupiscentiarum. Quanta dulcedo oritur in nobis subito; cum, lotionem hac, Spiritus in nos illabitur coelestis! quis ejicit à nobis svavitates vanitatum. Ejicit; ut intret, pro eis, voluptas arcana & superna, omni voluptate dulcior, sed non carni & sanguini; omni luce clarior, sed omni secreto interior; omni honore sublimior, sed non hominibus in se sublimibus. Exstingvit etiam ignis flammam infernalis, faces Tartarorum diabolicas: quas nullâ ope humanâ licet dissipare.

Aqua Baptismi Divina desiderii cordis humani, variis & molestissimis, finem imponit: & in solo nos Deo jubet acquiescere.

Aqua

Aqva Baptismi Divina ex gentibus, Israëlitica & Ethnica, longè diversissimis, & plurimùm discrepantibus, gentem facit unam: ut unum sit corpus, unus spiritus, spes vocationis una: donec in unum tandem consummentur.

Aqva Baptismi Divina de cælo nobis est, à Patre luminum, donata: & cum sit ex fonte aqvæ salientis in vitam æternam, non corda tantùm nostra ad originem suam pertrahit; sed & nos totos, ad scaturiginem illam beatissimam, deducit.

Vale, orbis! apage Satana! abite terrena quævis! Recordor enim vocis ejus, quam meus susceptor meo loco est prolocutus: *abrenuncio tibi, Satana! Et pompæ, Et cultui tuo.*

Receptus sum, verbis his, in fœdus Dei; adscriptus in militum Christi numerum.

Quicquid dixeris, serpens! mox
ego

234 CONTEMPLATIONES
ego respondebo : quicquid dixeris;
non audiam te.

Deinde, ne per alios me capias: abrenuncio etiam pompæ tuæ, & cultui tuo, & angelis tuis.

Vocatus sum ad militiam Dei vivi: cum in Sacramenti verba sponendi.

Quæcunque terrena sunt, in seculo accepta, & hinc cum seculo remansura; tam contemni debent, quam mundus ipse contemnitur: cujus pompis & deliciis jam tunc renunciaui; cum meliore transgressu ad Dominum veni.

Albis sum vestibus, in Baptismo, indutus: ut in Christi innocentia me devotissime recumbere, & integrè ac candidè me velle vivere, innteretur.

Fateor quidem, Deus meus! me, nonnunquam foederis tecum initi immemorem, castra pietatis deseruisse, & ad hostem tuum secessisse, transgressionibus & prodicionibus te, Duce meum, gravissime offendisse; ut extremo dignissimus sim supplicio: sed redeo ad te; procumbo coram te; & oro te, per ineffabilem tuam benignita-

gnitatem: ut recipias me; pro tuo me milite & ministro agnoscas; & brabeum tandem ex gratia mihi concedas: quò tropheum tibi aliquando, liberatus & salvatus, possim statuere.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXII.

De Praxi Christiana.

Christianum se nominare, non est difficile: sed præstare, haud facile. Quisquis nominis cupit mensuram implere; ad sequentia sedulò debet attendere.

Agnosce ergò, homo! vilitatem tuam: quàm miser, quàm nullius sis momenti, considera.

Non habes abs te quicquam; à Deo habes omnia: utenda ille tibi dedit omnia; cui, quocunqve jubeat momento, sunt restituenda, etiam ipsa tua vita: & excedendum hinc tibi tam nudo, quàm